

Р Е Ш Е Н И Е

№ 95

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 27 март 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на тринадесети март, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор ***, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №66 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ТД на НАП София против решение №892 от 28.12.2012 г. на Районен съд - Перник, III наказателен състав постановено по НАХД №1078 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е отменено НП №0107943/16.05.2012 г. на Директор на Офис Перник при ТД на НАП - София, издадено срещу ЕТ "****", гр. Перник с ЕИК по БУЛСТАТ *** в качество „работодател“ и „осигурител“, за нарушение по чл. 3, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 2, ал. 2 от Наредба МН-8 от 29.12.2005 г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (наричана по-нататък Наредба Н-8/29.12.2005 г. на МФ), във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), като на основание чл. 355, ал. 1 от КСО е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Жалбоподателят твърди, че атакуваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Оспорва изводите на районния съд, отменил процесното НП, преценил че са налице предпоставки за квалифициране на нарушението като маловажно в смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Пледира за отмяна на атакувания съдебен акт и произнасяне по съществото на спора чрез потвърждаване на процесното НП. Пред касационния съд жалбоподателят се представлява от ю.к. ***, която заявява че жалбата се поддържа.

Ответникът по спора ЕТ "****", гр. Перник не се явява пред съда и не изпраща представител. Депозирано е писмено възражение срещу касационната жалба, с което се оспорва наличието на сочените от жалбоподателя основания за касиране на първоинстанционното решение. Навеждат се доводи в посока на правилност на оценката на районния съд за приложимост на чл. 28 от ЗАНН, както и такива за неотносимост на санкционната норма на чл. 355, ал. 1 от КСО към процесното нарушение. Съдържа се още и

теза за образувано административнонаказателно производство извън рамките на сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Ответникът моли съда да остави в сила решението на първата съдебна инстанция.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага решението на първоинстанционния съд като правилно и законосъобразно да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция не са представени писмени доказателства в подкрепа или срещу сочените основания за обжалване.

Касационният съд, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция намира следното:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник, на основание събраните и представени пред него писмени и гласни доказателства е приел за установено от фактическа страна, че настоящият ответник, в качество „осигурител“ и „работодател“ не е подал в срока по чл. 7 ал. 3 от КСО до края на месеца следващ месеца, през който е положен трудът в компетентната ТД на НАП декларация образец №6 относно дължимите осигурителни вноски за месец март 2011 г. върху трудовите възнаграждения на работниците и служителите, работещи по трудови правоотношения със същия, съгласно указаното в чл. 2, ал. 2 от Наредба Н-8/29.12.2005 г. на МФ. Нарушението е установено от инспектор по приходите в Офис Перник при ТД на НАП – София на 18.11.2011 г. при проверка в информационния масив на НАП, като на 07.02.2012 г. е съставен акт, на основание който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник е приел от правна такава, че наказаният ЕТ в качеството му на работодател и осигурител е осъществил от обективна и субективна страна вмененото му нарушение, но предвид факта на подаване на въпросната декларация по собствена инициатива на задълженото да я подаде лице, макар и след законово установения срок, както и предвид размера на дължимите за месец март 2011 г. осигурителни вноски, деянието покрива признаците за маловажност в смисъла на чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс (НК) във вр. с чл. 11 от ЗАНН.

Административен съд – Перник не споделя позицията на първата съдебна инстанция. Основателно е възражението на жалбоподателя за незаконосъобразност на атакувания съдебен акт, което е касационно основание за отмяна по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Настоящият съдебен състав смята за неправилен извода, че е деянието е маловажно. Не се споделят мотивите на първата съдебна инстанция, довели до приложението на чл.11 от ЗАНН вр. чл.9 ал.2 от НК, вр. чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс, макар и описани в друга поредност в обжалваното решение. В случая сме изправени пред неизпълнение на задължение към държавата обвързано със срок, но и в кумулация с необходимостта от деклариране на данни от страна на осигурителите относно суми за дължими осигурителни вноски, които данни съгласно изр. последно на ал. 6 от чл. 5 от КСО се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощите. Предвид това, подаване на изискваната от закона декларация след срока не е закъсняло изпълнение а неизпълнение, както и не е смекчаващо отговорността обстоятелство и предвид липсата на други такива подлежи на санкция.

Във връзка с възраженията на ответника съдът намира следното:

Не се приема оплакването на работодателя-осигурител, че непосочването в случая на дата на извършване на нарушението в акта и НП е абсолютно съществено процесуално нарушение. При съдържащо се в акта и НП вписване на датата, до която е следвало задължението да бъде изпълнено, липсата на дата на извършване на нарушението е пропуск, който съдът не намира така съществен, че да е пречатствал лицето да „организира адекватно защитата си“. Процесното нарушение е извършено в деня следващ последния работен ден на календарния месец, през който работодателят и осигурител е дължал внасяне на осигурителни вноски т.е. 30.04.2011 г. Изискването на ЗАНН за вписване на датата на извършване на нарушението е с оглед броене именно на сроковете по чл. 34 от ЗАНН, както и относно преценката за приложимия към деянието закон. В настоящия случай непосочването конкретно на тази дата, при посочен срок за изпълнение на задължението не е пречатствало административнонаказващия орган, нито пречатства съда да извърши горната проверка, още по-малко е ограничило защитата на наказаното лице.

Не се приема и тезата на ответника за съставен акт за нарушение след изтичане на тримесечния срок от установяване на нарушението, регламентиран в чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Началото на тримесечния срок в процесния случай е започнал да тече от датата на идентифициране на нарушителя, на неговата индивидуализация като правен субект. Фактът, че осигурителят и работодател е подал декларация образец №6 на 05.10.2011 г. не е достатъчен за да се направи извод, че към този момент компетентните да установяват нарушенията органи са разполагали с информация, достатъчна нарушителят да бъде индивидуализиран с достатъчно белези. Приема се цитираната от ответника теория от областта на административното наказателно право, че нарушителят се счита за открит, когато в писмен документ, в показания на свидетели или в личното волеизявление на дееца се съдържат данни, които не пораждаат съмнение за авторството на деянието. Тези данни обаче следва да са станали достояние на компетентния да състави акт, а не на друг орган. В конкретния случай датата на откриване на нарушителя е датата, на която контролните органи от НАП са констатирани в информационната система при извършена проверка, че работодателят-осигурител не е подал декларация образец №6 в срок. От този момент именно, компетентният актосъставител е узнал за извършеното административно нарушение и за него е започнал на общо основание да тече срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН за съставяне на акт – в тримесечен срок от направената справка. По делото няма данни нарушението и неговият извършител да са станали известни на компетентните органи в момент, по-ранен от 18.11.2011 г. Ето защо началният момент, от който тече тримесечния срок по чл. 34 от ЗАНН е 18.11.2011 г. В рамките на този срок е съставен и процесният АУАН – на 07.02.2012 г.

Касационния съд не споделя и направеното тълкуване на нормата на чл. 355 от КСО. Относими към нарушения във връзка с неподдаване в срок на декларация обр. №6 по Наредба №Н-8/29.12.2005 г. (ред. ДВ, бр. 68 от 04.09.2012 г.), какъвто е процесния случай, са текстовете както на чл.355 ал. 1 така и на чл.355, ал. 2. В чл.355, ал. 1 КСО законодателя е предвидил административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ за всеки, който наруши въобще разпоредбата на чл. 5, ал. 4 от КСО и в двете й точки във връзка със задължението за периодично

предоставяне на данни в НАП. Санкции са предвидени съответно както за ФЛ – нетърговци, така и за ЕТ и ЮЛ. В чл. 355, ал. 2 от КСО, е предвидено налагане на административно наказание „глоба“ за „...всеки, който не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4 от КСО. Двете алинеи се явяват в отношение на обща към специална. Предвиденото в ал. 2 административно наказание „глоба“ (приложима като административно наказание само по отношение на физически лица) води на извод, че във всеки случай на нарушение съставляващо декларация обр. №6 в срок с извършител ФЛ, ще се налага санкция именно по този специален ред. Във всички останали случаи: 1. неподаване на въпросната декларация в срок от лица различни от физическо лице или 2. с изпълнително деяние, което различно от „неподаване на декларация в срок“, независимо от качеството на дееца – ФЛ или ЕТ или ЮЛ, приложим ще бъде санкционния текст на чл. 355, ал. 1, сочещ състав на нарушение по чл. 5, ал. 4 от КСО въобще. Противното тълкуване би означавало липса на какъвто и да било механизъм за носене на административнонаказателна отговорност от ЕТ и ЮЛ в случай на неподаване на декларация обр. №6 в срок, какъвто пропуск законодателят в случая не е направил.

Предвид горните изводи решението на първата съдебна инстанция като неправилно следва да бъде отменено.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 и във вр. с чл. 222, ал. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №892 от 28.12.2012 г. на Районен съд – Перник, III наказателен състав постановено по НАХД №1078 по описа на съда за 2012 г. като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА НП №0107943/16.05.2012 г. на Директор на Офис Перник при ТД на НАП – София, издадено срещу ЕТ “****”, гр. Перник с ЕИК по БУЛСТАТ *** в качество „работодател“ и „осигурител“, за нарушение по чл. 3, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 2, ал. 2 от Наредба №Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), като на основание чл. 355, ал. 1 от КСО е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.